

Publicerad 2017-04-19 22:46 av Peter Stjerngrim

Avsked är smärtsamt - det gör ont! Publicerad här tidigare i november 2005

Avgrunden

Du förintade mina försvarsmurar
redan när du vid vårt första möte
mötte min blick

Avgrunden som mitt undermedvetna
kände öppnades mellan oss
när du såg att jag såg dig
och du såg att jag älskade dig

tvingade mig att bygga en bro
som bar ända fram till dig

för att inte handlöst falla
i avgrundsdjupet ner

Du ägde nyckeln
till det innersta rummet
inom mig
redan från det ögonblick
jag föll för dig

men ditt krav på totalt tillträde
utan att också inkludera mig
i ditt liv
skrämdde mig

Ty den enda nyckeln
jag hade kvar
var den jag redan lämnat över
till dig

Jag hade inte en chans
att låsa dörren in till mig

för att förhindra din ovarsamma
framfart i varje skrymsle och vrå

Det var ju ditt vilkor

för att jag i ditt liv skulle vara få

Nej, jag tog inte mitt ansvar
Det inser jag nu

Du ville ha tillträde
till hela mitt bräde
för att kunna spela ut
hela ditt register
inom kategorin
\\Sök och finn
de korn av sanning
vilka självbekräftar
tesen om att det manliga släktet består av svin\\'

Tillskriver ju mig själv egenskaper
såsom
Klarsynthet och Intuition

Egenskaper du lyckats bevisa
varit totalt frånvarande
och satta ur funktion
under hela vår relation

Du har så innerligt rätt
på alla sätt och vis
när du nu säger
att jag gjorde orätt mot dig
när jag grep dina handleder
och talade om för dig
att Ingen, absolut ingen
får göra det du gjorde
när du spelade ut din lilla
uppbrotts och återföreningslek
mot mig ...

Jag borde verkligen ha tagit mitt ansvar
helt och fullt ut
låt dig gå
och inte någonsin igen
låt dig åter in i mitt liv komma få!

Redan då ...

Men du visste så väl
att det räckte
med ett litet leende
och en blick
för att jag blott bara
åter skulle vara
en försvarslös liten prick

än en gång tillgänglig
när helst det passade dig

Många turer och returer
har passerat efter det
att du fick fullt tillträde
med nyckeln till min verklighet

Men kärleken har sitt pris!

Till slut bröt du av nyckeln i låset
rev bron sten för sten
Det kändes genom märg och ben
allt emedan själen vred sig i ånger
under månens sken

Men även avgrunden har en botten
och den har jag nu redan nått
Böjer på mina knän
och tar åter sats för att så saktliga
ta mig upp till ytan igen

Du förbannar i vredesmod
nu den dag jag kom in i ditt liv

Det må så vara
att jag inte kan försvara
den kärlek jag kände för dig

Kärleken låter sig inte styras

av oskäligt uppställda villkor
och konventioner

Kärleken bjuder inte på
helgarderade alternativ

Att du inte någonsin var ämnad för mig
gör ont att inse
men om det hjälper dig att bli lycklig i ditt framtida liv
att odla din oförsonlighet och vrede mot mig
så må det vara hänt

Oavsett om du mig förlåter eller ej
kommer jag alltid att i mitt inre
hålla ett litet ljus
med en innerlig låga av hopp
om lycka och framgång i ditt liv
tänt för dig

Ett avslutande avskedsord till dig
från mig

Skrivkonsten odlade jag långt, långt tidigare
i mina urminnes tider
redan innan jag någonsin träffat dig

och allt jag nu skriver
handlar definitivt inte bara om dig!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Peter Stjerngrim med Poeter.se id #2820 innehar upphovsrätten